

джі /G/ – як українське г, відтак /goalkeeper/ – «голкипер». З точки зору фонетики – це нісенітниця, позаяк українська мова має звук /г/, який найближче відповідає англійському /h/, та звук /г/ (позбавлений у радянські часи своєї літери), що як дві краплі води тотожний англійському /g/. Відсутність у російській звука /г/ лишає росіянам для передачі англійського /h/ або проривний /г/, що звучить як українське /г/ у слові ґрунт, або ж звук /х/, якого в англійській мові взагалі не існує. Ті, хто сумнівається, можуть попросити знайомого англійця чи американця вимовити слова «Харків, Херсон». У відповідь вони обов'язково почують «Карків, Керсон».

Російська мова не має єдиного правила передачі літери /H, h/ і весь час метається між цими двома далекими від оригіналу можливостями – Гарвард, але Хакслі, Говард, але Харрис, Голлівуд, але Холлидей. Наявність в українській мові звука /г/ дає можливість застосовувати просте, послідовне і зрозуміле правило: англійське h завжди і без винятків передається на письмі літерою г. Відтак – Гарвард, Гакслі, Говард, Герис, Голівуд, Голідей, гокей, гит-парад. За тією ж логікою українські імена Галина, Ганна, Георгій, Гнатюк, Григорій, Загребельний англійською треба писати Halyna (а не Galyna), Hanna (а не Ganna), Heorhiy (а не Georgiy), Hnatiuk (а не Gnatiuk), Hryhoriy (а не Grygoriy), Zahrebelnyi (а не Zagrebelnyi).

Висновок. Переклад один із найважливіших моментів розвитку людства. Завдяки перекладу люди однієї країни знайомляться з життям, культурою, побутом, історією, науковими та літературними досягненнями інших країн.

Становлення України як незалежної держави і входження її в світову співдружність націй поставило надзвичайно важливу потребу її вираження, яка впродовж століть поширювалася всіма іноземними мовами в російській фонетичній і графічній інтерпретації. Англійський світ, наприклад, знає тепер наші імена у вимові Ivan, Mykola, Halyna, так як ми знаємо їхні імена і назви.

Немає сумніву в тому, що жоден незалежний народ не погодиться, щоб його власні імена чи назви передавалися іноземними мовами через якусь мову-посередник. Вимога передавати наші власні назви іншими мовами в транскрипції поставлена і в Законі про мови в Україні.

Перелік використаних джерел

1. Ветохов О. Самостійне опанування іноземної мови. Психологічний аспект / О. Ветохов /

Рідна школа. – 1998. – № 4. – С. 63.

2. Влахов С., Флорин С. Непереводимое в переводе / С. Влахов, С. Флорин – М.Международные отношения, 2002.

3. Кочерган М.П. Вступ до мовознавства, підруч. – 2.вид. – К. Академія, 2005.

4. <http://bibliofond.ru>

5. <http://litakcent.com>

6. <http://www.stattionline.org.ua>

ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ У НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ВНЗ МЕДИЧНОГО ПРОФІЛЮ

Строгонова Т.В, Федорченко Р.А,
Волкова Ю.В.

Запорізький державний медичний
університет

Інформація про авторів *Строгонова Тетяна Василівна*, кандидат економічних наук, старший викладач кафедри медичної та фармацевтичної інформатики; *Федорченко Руслана Анатоліївна*, *Волкова Юлія Володимирівна*, асистенти кафедри загальної гігієни та екології.

Анотація Стаття присвячена проблемам навчально-методичної діяльності ВНЗ в умовах впровадження сучасних методів навчання у ВНЗ медичного профілю. Аналіз результатів впровадження СМН вказує на наявність деяких труднощів, з якими зіткнулися відповідальні представники професорсько-викладацького складу. Однак, в системі присутні не тільки різноманітні інструменти для суто педагогічних потреб, але й зручні інструменти для управління студентами та контролю їх успішності.

Постановка проблеми Розв'язання питання впровадження інновації у системі освіти потребує розгляду спеціального науково обґрунтованого напрямку педагогічної інноватики, який інтегрує в собі теоретичні й практичні засади інноваційних процесів в сфері освіти [2]. Дослідження історичного аспекту впровадження інновацій у системі освіти дає змогу зробити висновок, що цей напрям інтегрує в собі різноманітні підходи до здійснення нововведень в освіті, основою яких є філософські, психологічні, психосоціальні, педагогічні розробки та нові досягнення в сфері інформатики. Крім того, мають вплив також сучасні напрями, які створюються в результаті поєднання кількох існуючих, наприклад педагогічна

психологія, педагогічна соціологія, педагогічна інформатика. Отже, предметом педагогічної інноватики, як нового міждисциплінарного наукового напрямку, є актуально значущі та системно організуючі інноваційні процеси, які стають перспективними для еволюції освіти та позитивно впливають на її розвиток більш широкого мультикультурного простору.

Сучасні виклики суспільства формують нові вимоги до підготовки майбутніх спеціалістів, та, особливо, медичних та фармацевтичних фахівців. Глобалізація та розвиток інноваційного суспільства потребують насамперед мобільності трудових ресурсів, спроможності фахівців швидко змінити або вдосконалити свою спеціалізацію, придбати нові знання, щоб бути конкурентоспроможними на ринку праці [1].

За цих умов, особливої важливості набувають системи освіти, зокрема ті, що можуть забезпечити «освіту протягом життя», яка реалізується новими, інноваційними методами навчання [4].

Однак, впровадження інноваційних методів навчання у ВНЗ гальмується відсутністю відповідної нормативно-правової бази та досвіду фахівців ВНЗ. В той же час застосування «сирих» новітніх технологій, без розуміння їх сутності, без нормативної бази може привести до пониження якості освіти, що неприпустимо, особливо в медичних ВНЗ.

Однім із рішень цієї проблеми може бути обмін організаційним досвідом впровадження новітніх технологій у педагогічний процес медичних ВНЗ та адаптування цього досвіду до індивідуальних потреб окремого ВНЗ.

Виклад основного матеріалу Запорізькому державному медичному університеті (далі ЗДМУ) одним із напрямів впровадження «освіти протягом життя» відповідно до вимог інноваційного розвитку освіти стало використання сучасних інформаційних технологій. Впровадження технологій відбувалось у три етапи [3].

На першому етапі поряд с інформатизацією ЗДМУ, згідно з вимогами Болонської системи, відбувалось впровадження систем комп'ютерного контролю успішності студентів. Силами студентів та професорсько-викладацького складу ЗДМУ було розроблено університетську систему тестування, яка дозволила автоматизувати перевірку тестових завдань та підвищити ефективність використання Болонської системи у ЗДМУ.

На другому етапі було організовано інформаційний простір університету з метою забезпе-

чення студентів необхідними електронними матеріалами для навчання. Була інформатизована бібліотека, створено репозиторій файлів для навчання, створено офіційні та студентські сайти ЗДМУ.

На третьому етапі були створені окремі навчальні на базі платформи **LMS Moodle**. Ці електронні курси, як пілотний проект були призначені для студентів довузівської підготовки. Досвід, отриманий при реалізації курсів, був використаний при організації курсів для факультетів післядипломної освіти ЗДМУ.

На сьогодні в ЗДМУ створено 23 навчальних курси для всіх етапів навчання. Більш 600 студентів навчались за їх допомогою. Для деяких це був єдиний шлях отримати цей навчальний курс у ЗДМУ.

В роботі система LMS Moodle виявилась простою та зручною. В системі наявні не тільки різноманітні інструменти для суто педагогічних потреб, але й зручні інструменти для управління студентами та контролю їх успішності. В той же час, при впровадженні курсів, відповідальний ППС зіткнулись з низкою труднощів. Головними, на нашу думку, є невизначеність офіційного статусу та правил обліку робіт викладача по створенню та веденню електронних курсів.

На моделювання та створення електронного курсу, залежно від його складності, викладач може витратити від 1 доби до 1 місяця. Ця робота потребує не тільки інтелектуальних зусиль, але й знань основ роботи с комп'ютером та системою Moodle. На зарахування кожного студента на курс викладач в середньому повинен витратити 2-5 хв. часу. Багато часу потрібно на здійснення контролю успішності – перевірку та аналіз завдань. Таким чином, збільшення часу на інноваційні методи навчання необхідно компенсувати зменшенням традиційного педагогічного навантаження, що суперечить існуючим робочим програмам та планам.

Висновки Вирішенням проблем впровадження інноваційних методів навчання, сучасного психолого-педагогічного та науково-методичного супроводження навчально-виховного процесу та забезпечення якості освіти на інноваційній основі, є пошук ефективних та справедливих механізмів організації робочого часу на навантаження професорсько-викладацького складу у медичних ВНЗ.

Перелік використаних джерел

1. Закон України «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки» від 09.01.2007 р.
2. Нові технології навчання: Наук.-метод. зб. / Інститут інноваційних технологій і змісту освіти Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України, Академія міжнародного співробітництва з креативної педагогіки: В 2-х ч. – Київ-Вінниця, 2012. – Вип. 73. – Частина I. – 240 с.
3. Строгонова Т.В. Концепція управління розвитком системи дистанційної освіти у вищому навчальному закладі медичного спрямування з позиції програмно-цільового підходу / Т.В. Строгонова // Економіка та держава: міжнар. наук.-практ. журн. - 2011. - №5. - С. 65 - 67.
4. Указ Президента України «Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року.

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ЗАНЯТТЯХ ПРОФЕСІЙНОГО СПРЯМУВАННЯ

Тамко А.К.

Черкаський медичний коледж

Інформація про автора Тамко Анна Костянтинівна, викладач організації та економіки фармації

Анотація У даній статті звертається увага на доцільність використання інформаційних технологій на заняттях з ОЕФ.

Ключові слова Організація та економіка фармації, інформаційно-комунікаційні технології, ноутбук, планшет, комп'ютерні технології, гаджет.

Актуальність теми На сучасному етапі розвитку суспільства в умовах глобалізації, інформатизації, технологізації освіти та інтеграції науки значно розширюються вимоги до сучасного студента. Сьогодні найбільше користуються попитом не просто висококваліфіковані кадри, а ті, що можуть самостійно орієнтуватись в потоці інформації, яка постійно змінюється, удосконалюється. Кращими фахівцями стануть студенти, які здатні порівнювати, аналізувати, узагальнювати та знаходити правильні рішення.

Постановка проблеми Організація та економіка фармації – предмет, який вимагає від студентів знань нормативної документації, зако-

нів та наказів МОЗ України. При проведенні практичних та теоретичних занять з ОЕФ ми зітнулися із проблемою швидкого старіння інформації, що знаходиться на друкованих носіях. В накази постійно вносяться зміни та доповнення. Якщо сьогодні наказ є актуальним, то вже завтра він може втратити чинність. Вивчаючи одну тему на практичному занятті, ми опрацьовуємо в середньому 3-5 наказів. Дуже зручно, коли студенти працюють з нормативною документацією, яка знаходиться на електронних носіях та різноманітних гаджетах.

Виклад основного матеріалу Фармація – галузь науки, що найбільш динамічно розвивається. Цьому значною мірою сприяє стрімкий розвиток фармакології та навчальних закладів, де навчаються фармацевтичні працівники. Метою підготовки фармацевтичних кадрів є виконання функцій із забезпечення населення якісними послугами, розвиток виробництва вітчизняних лікарських засобів, контроль їх якості, а також розвиток сучасної системи підготовки відповідних спеціалістів. Першочерговим завданням вищої фармацевтичної освіти є також підготовка конкурентоздатних фахівців, відповідно до вимог охорони здоров'я та фармацевтичної галузі, що досягається завдяки постійному вдосконаленню спеціалістів упродовж всього циклу навчання.

На сучасному етапі розвитку ринкових відносин, коли темпи накопичення і передачі інформації зростають, виникло протиріччя між виробництвом інформації та можливостями її споживання, переробки і використання. Потрібні відповідні методики орієнтації фармацевтичних працівників на найбільш продуктивний пошук і використання інформаційних матеріалів.

Слово «інформація» в перекладі з латинської означає роз'яснення.

Роз'яснення – це відомості про довкілля, про процеси, які здійснюються в ньому. Це одне із загальних понять науки, що означає певні відомості, сукупність якихось даних, знань, детальна, систематизована подача певного відібраного матеріалу, але без будь-якого аналізу. У нашому випадку це роз'яснення інформації, що пов'язана з організацією діяльності аптечних закладів.

Значення і роль інформації в тому, що перше, без неї не може бути проведене те чи інше наукове дослідження, по-друге, інформація досить швидко старіє і потрібне постійне поновлення матеріалів. За даними зарубіжних джерел інтенсивність старіння інформації становить понад